

Ročník 30

Číslo 3

9. 3. 2025

**Zkus v postní době ze svého života něco odstranit,
co ti bere čas a co není tak důležité a potřebné.**

A do uvolněného prostoru vpust' Boha...

P. Aleš Opatrný

Drazí přátelé,

po docela dlouhém povánočním období, nebo fašanku - jak ho lidově nazýváme, vstupujeme do období přípravy na Velikonoce. Letos tento svátek slavíme všichni křesťané společně, a je velká touha a přání papeže Františka, aby se našla také shoda pro roky budoucí. No uvidíme, zdali převáží touha po jednotě, nebo lidské zájmy. Pro nás je důležité využít tento čas pro sebe a duchovní růst. Jistě k tomu budeme mít množství příležitostí - zdali jsou to mše svaté, křížové cesty, duchovní obnova nebo různé jiné aktivity, které církev nabízí. Někdy si také možná řekneme, ať už je po Velikonocích a přijdou dny léta a volna, zkrátka času, kdy se nic moc neděje. Přesto všechno se pokusme vnímat toto období jako dar. Něco, co mi Bůh dává, abychom se sblížili s Ním a mezi sebou navzájem. V dávných dobách lidé hodně tvrdě dodržovali postní disciplínu a skutečně brali toto období jako čas absolutního odříkání. U východních křesťanů tento styl postní disciplíny trvá dodnes a já jsem to hodně obdivoval - odřeknout se všeho živočišného jídla až do Velikonoc. Ono to však má veliký duchovní význam. Očista těla, dnes tomu vznešeně říkáme detox, a mnozí to na jaře využívají. Ale v podstatě jde o cvičení vůle a koncentraci na očistu duše a smýšlení. Jídlo je jenom pomůckou, která mi na to nestále poukazuje. Je to možná pro nás

inspirace, že něco dám bokem ve svém životě, abych upřednostnil hodnoty, které budují můj duchovní život.

Letošní postní období je nasáklé duchem jubilejního roku, jehož heslem je „poutníci naděje“. Děkanát nám nabízí možnost modlitby křížové cesty každou neděli na jiném místě děkanátu. My se také tradičně vybereme na první neděli postní na naši křížovou cestu. Je to obraz poutě, kde s nadějí následujeme Krista až na kříž a zároveň tu cesta nekončí, ale vede nás k Ježíšovu vítězství. Ztotožníme tuto pobožnost s naším životem, a tak se to stává pro nás poutí v naději, že Bůh pevně drží všechno ve svých rukou.

Letošní postní období začíná docela pozdě a dá se předpokládat, že bude prosáklé sluncem a teplem jara. To nás bude lákat ven, do zahrad, a je to přirozené. Nezapomeňme, že to je také místo a příležitost k modlitbě. Některé

farnosti měli v minulých letech výzvu, aby lidé putovali k Božím mukám nebo kapličkám ve farnosti a tam se aspoň kratičko pomodlili. Přijde mi to jako zajímavá inspirace a třeba se také u toho vyfotit a poslat na farní facebook. Důležité je, že využijeme čas na procházku a být aspoň na chvíli s Pánem.

Přeji vám, aby tyto dny byly duchovně plodné a naplněné touhou udělat něco pro sebe a svůj duchovní život.

o. Marian

www.faslavicin.cz

100 let od narození P. Bohumíra Zapletala

10. dubna si připomeneme 100. výročí od narození jedné z nejvýraznějších kněžských osobností naší farnosti – P. Bohumíra Zapletala – našeho pana faráře, jak jsme mu s oblibou říkali. Jakákoli slova jsou nevystižitelná ve srovnání s tím, jaký život otec Bohumír žil a čím vším

pro slavičinské farníky byl, a troufám si říct, že pro mnohé je i dál.

Ještě dnes si živě vybavuji situaci z roku 1980, kdy otec Bohumír poprvé vystoupil na kazatelnu ve slavičinském kostele, aby s údivem a nadšením nad kostelem plným věřících začal kněžsky působit ve své nové farnosti. Není divu, že tenkrát neskrýval překvapení, vždyť do Slavičina přišel po téměř dvacetisedmiletém působení v pohraniční farnosti Úsov, kde lidí v kostele bylo jako šafránu. I my, farníci, jsme si se zvědavostí prohlíželi nového kněze s očekáváním, co nám asi tato změna přinese. V té době bychom se určitě nenadáli, že u nás otec Bohumír bude působit vlastně až do své smrti.

A jak šla léta, měli jsme možnost poznat a ocenit, jak velký dar jsme v osobě otce Bohumíra od Boha dostali. Nikdy nezapomeneme na ty stovky mší svatých, které u nás sloužil, na moudré promluvy, jimiž nás obohatil, na svátosti, které nám uděloval, na laskavost a citlivost, se kterou k lidem přistupoval v osobních záležitostech i při jiných příležitostech, na pokoru a obrovskou trpělivost, se kterou řešil ne jeden problém, na toleranci s našimi slabostmi, na skromný, ale o to bohatší život, na vynikající vypravěčský talent, když z banální historky dokázal poutavým způsobem vykouzlit skvělý příběh, na jeho radost z každodenních maličkostí. Nikdy nezapomeneme na to, když nám otec Bohumír otevřel dveře fary a s úsměvem a otevřeným srdcem sobě vlastním nás zval dál se slovy, že fara je pro všechny a že je to vlastně takový hostinec u dobrého pastýře, a tím otec Bohumír bezesporu byl. Nezapomenutelný byl také jeho smysl pro spravedlnost, jeho moudrost, se kterou přijímal všechny bez rozdílu, ať to byly nejmenší děti, cérky ze schůly, ministranti, kostelníci, kaplani, dospělí, staří a nemocní... Pamatujeme si jeho velkou ochotu k nezištné službě bližním. Především však nezapomeneme na to, že nás svou příkladnou milosrdnou láskou a odevzdaností vedl k Bohu. Dokázal nám svým životem zprostředkovat obraz milujícího a milosrdného Boha. Sám jednou řekl, že jsou na tom nejlépe lidé, kteří svůj život zakotvili pevnou vírou v Boha a vírou také žijí. On sám v tom byl svým svěřeným ovečkám zářným příkladem. Beze zbytku splňoval sliby, které dal Bohu při kněžském svěcení – slib čistoty, chudoby a poslušnosti. Zasloužil se také o mnohé opravy a úpravy kostela a fary. Při primiční mši kaplana P. Josefa Červenky řekl, že otec Josef u nás ve farnosti zanechal hlubokou brázdou. To samé můžeme říct také my o otci Bohumírovi – v našich srdcích zůstala hodně hluboká a široká brázdá naplněná vzpomínkami na jeho dobrotu a skvělé působení v naší farnosti. Poslední léta prožil otec Bohumír jako emeritní farář v Rokytnici v rodině Kuželových, kteří se o něho s láskou a péčí vzorně starali.

Otec Bohumír jednou řekl: "Vykonal jsem všechno, co ode mne očekával Bůh, církev i naši věřící, kterým jsem sloužil? Tanou mi na mysl slova písně, kterou hudebníci hrávali při pohřbech: Až pomine tento svět, až již slunce zhasne vznět a já s Kristem budu tam, kde vše zevno bude nám. Pak zvím, Pane, teprve, co jsem dlužen lásce tvé." Co byl otec Bohumír dlužen Bohu, to nevíme. Ale nám, farníkům, rozdala pan farář tolik lásky, že se o ní nedá ani vypovědět...

Život v datech

Narodil se 10.4. 1925 v Radkovech, farnost Dřevohostice v podhůří Hostýnských vrchů. Vždy rád vzpomínal na hezké chvíle dětství zde prožité. Snad to byla Panna Maria Hostýnská, která mu vnučila myšlenku jít studovat na Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. Byl celoživotním věrným čteněm Panny Marie. Po studiích na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci byl 5.7.

1949 vysvěcen v katedrále sv. Václava v Olomouci na kněze. Prvním působištěm bylo až do roku 1953 místo kaplana v Červené Vodě, dále v Budišově a nejdéle pak sloužil v Úsově, celkem 27 let. Ve Slavičíně pak vystřídal 14.9. 1980 P. Karla Jaška a působil zde téměř stejnou dobu jako v předešlém působišti. Zemřel 15. ledna 2008 a pohřben byl 26. ledna. Pohřben je v kněžské hrobce při vstupu do kostela, jak bylo jeho přáním. O zbudování této kněžské hrobky se zasloužil právě on.

Můžete nám dát recept, jak si uchovat vzácné duchovní zdraví a mladého ducha do vysokého věku?

Každý člověk je bytostí tělesnou a duchovou, tedy má hmotné tělo a nehmotný duchovní princip, kterému říkáme nesmrtelná duše. Ta prostupuje celým tělem. Je v každé části celá svou přítomností a působením. Vzpomínám, jak jsem dětem vysvětloval tuto pravdu. Donesl jsem do školy monočlánek, který svítil. Na moji otázku, proč monočlánek svítí, odpověděly děti: protože je tam vevnitř elektřina – dobře. A děti, povězte mi, je ta elektřina sama o sobě viditelná? Není, pozná se to jen tím, že rozsvítí malou žárovku. A povězte mi, v kterém článku a v které části ta elektřina je, je nahoře nebo dole či uprostřed? Správně jste odpověděli, že v celém článku. Tím jsme si navodili podobnost o přítomnosti nehmotné duše, která je neviditelná a je v každé části těla, prostupuje celé tělo, je celá v mozku, v trupu a všech orgánech a dává celému tělu energii a život. Rozřežeme-li monočlánek, elektřina vyprchá, podobně při těžkém smrtelném úrazu duše opouští tělo, které zůstává mrtvolou.

A nyní k otázce samé. Moderní medicína, která léčí tělo, se stále více obrací k psychoanalýze – léčení i ducha. I bible píše v tom smyslu: "Duch je ten, který oživuje, tělo samo o sobě nic neznamená." Uplatňuje se stále více léčení nazývané komplexní. Při stanovení dlouhověkosti nutno počítat u každého jedince s genetickou výbavou, čili dědičností. V rodinách, kde je známa dlouhověkost, je větší pravděpodobnost, že i další generace zdědí tuto vlastnost. Psychoanalýza říká, že je větší pravděpodobnost, že nový jedinec zdědí dlouhověkost ne po rodičích, ale po minulé generaci. Tedy vlastnosti jedince přeskakují z generace předminulé. Není to ovšem pravidlo, jen častější případ. Určitou dávkou dlouhověkosti a tělesné svěžesti lze ovlivnit správnou životosprávu, životním prostředím a také aktivitou tělesnou a duševní.

A nyní přijde to nejdůležitější: nejučinnějším prostředkem k zachování dlouhověkosti je prožívat vnitřní klid, vyrovnanost duševního a duchovního života. V moci každého člověka je vyloučit z duše negativní vlivy jako neklid, závist, nepřejícnost, chorobnou snahu vyniknout, touhu konat to, na co nemá vloh, pýchu, malomyslnost, melancholii... V moci každého člověka je ale také umění odpouštět, umění zapomínat na zlé, radovat se z maličkostí...

Nejlépe jsou na tom lidé, kteří zakotvili pevnou vírou v Boha a vírou žijí. Silné impulzy dostávají zásadami vyslovenými Písmem svatým: "Vlož svoji starost na Boha a on se postará...", "Bože, buď vůle tvá..." Promítnuty do života zbavují člověka stresových situací a uklidňují nitro. "Co nechceš, aby druhí činili tobě, nečiň ty jim." Tato věta evangelia usnadňuje lásku k druhým. "Slunce ať nezapadá nad tvým hněvem" – co nejdříve nabídni ruku k smíru, budeš klidně usínat. "Odpouštějte a bude vám odpuštěno, dejte a bude vám dáno" – to je výborný lék proti nepřátelství a lakotě. "Blahoslavení, kteří trpí příkoří pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království" – Bůh má vždy co dát. "Běda vám, když vás budou všichni chválit" – počítat s tím, že ne všichni nám budou tleskat a chválit nás. Hladina duše je vždy klidná, hlavně ve stáří. Stáří ať není čekáním na smrt, ale dozráváním pro věčný život. Svatý Pavel si v jednom svém listě postěžoval: "Tělo mi chátrá, ale duch se stále obnovuje."

Psychotherapie vyslovuje tyto zásady jednou větou: "Přijmi s klidem sám sebe, jaký jsi, i svého bližního, jaký je." Bible to potvrzuje: "Neste břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův." Potvrzuje to také první pozdrav Kristův, když se po vzkříšení vrací k apoštolům, řekne jim: "Pokoj vám!"

Jana Adámková

Člověk má aspoň jednou za rok navštívit nemocnici, psychiatrickou léčebnu nebo hřbitov. Tam pochopí, jaké má štěstí, že není ani na jednom z těchto míst, a jaký je život krásný.

Emil Horváth ml.

... A připomeňme si otce Bohumíra také v jednom z jeho prvních úvodníků v Pastýři...

Jak rychle utíká den za dnem. Před nedávnem jsme se zamýšleli nad adventem a Vánocemi, nad příchodem Vykupitele. Ten už k nám nyní v liturgii mluví o postní době, kterou spolu s ním budeme čtyřicet dnů prožívat. Ježíš, veden Duchem Svatým, odešel na poušť. Nebyla to písečná poušť: v biblické mluvě poušť znamená neobydlenou krajinu, jinak třeba úrodnou, skýtající i osamělému obyvateli možnost přežít. Víme, že svatý Jan Křtitel strávil na poušti celá léta, jako potrava mu sloužily kobylky a med divokých včel. V takové poušti byly ještě jiné plodiny a ovoce, potůčky a studánky, které udržovaly život lidí, osamělých pastevců a vegetaci. Skalní jeskyně skýtaly útulek před poledním žářem i místo k přenocování.

Zamysleme se nad tím, co nám chtěl Ježíš sdělit svým pobytem v pusté krajině. Bylo tam pro něho méně jídla i odříkání, méně pohodlí, ale něčeho tam Pán měl nadbytek. A sice toho, co nám většinou chybí, ať už skutečně nebo se jenom vymlouváme, že nemáme čas. Času byl v poušti nadbytek. Jak jej Pán využívá? Povětšinou k modlitbě, k rozmluvě s nebeským Otcem, k meditaci. Nabírá duchovní sílu ke svému veřejnému působení. I v tom se nám lidem připodobnil, vždyť ve všem byl nám podoben, kromě hříchu.

Byly to především modlitby děkonné, ale i smírné, vždyť přišel jako Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Byly to modlitby prosebné, vždyť bezprostředně potom přichází opět

k Jordánu a volí si první učedníky a později apoštoly, aby měli vnitřní sílu opustit svět a jít za ním. Vždyť On sám nás bude k tomu vybízet slovy: "Proste Pána žní, aby poslal dělníky na svou žeň."

Proto i my si v této postní době udělejme čas a alespoň na chvíli odejdeme na poušť. Je jisté, že nás to bude něco stát, jen neříkejme, že nemáme čas. Kolik času věnujeme denně svému odpočinku a zábavě, a nemusím jmenovat jen televizi. Máme za co děkovat, usmiřovat a hlavně modlit se za církve, aby nevymřeli její duchovní otcové a hlasatelé Božího království. Můžeme odejít do ticha chrámu k pravidelným bohoslužbám nebo do ticha meditace, duchovního vzdělání, ale třeba i do exercičního mlčení. V praxi tak uskutečníme příkaz Kristův: "Zapři sám sebe a následuj mne...do samoty, na poušť, opusť na chvíli svůj domov, film a zábavu a přijď si poslechnout má slova..."

Dovedeš to! Kdyby ti to snad připadalo obtížné, vzpomeň na to, co všechno dovede obětovat manekýnka, sportovec či závodník, aby dosáhli věnec porušitelný a vysloužili si nějakou cenu či medaili. Oni nacházejí a získávají hodnoty pomíjející, ale vy, v této poušti Kristově, si ověříte krásu jeho učení a získáte hodnoty nepomíjející pro tento i věčný život. A tento ukrytý poklad stojí za to získat a otevřít, abyste duchovně zbohatli.

Pastýř, ročník 1, číslo 3 (24.2.1995)

Člověk může přežít jedině svou prací. Tím, kolik udělal dobrého. Víra není značkou kvality. Pouze člověku usnadňuje, aby se jí dobral. Nic víc. Víra není samospasitelná. Nabízí ti možnost setkání a záležití, jestli ji využiješ. Pro "Šéfa" není podstatné, kolikrát jsi byl v kostele, ale jak jsi žil.

Karel Kryl

UŽ DNES ŽÍT ŽIVOTEM BOŽÍCH DĚTÍ

Na Popeleční středu jsme vstoupili do čtyřicetidenní postní doby, která je přípravou na Velikonoce. Vstoupením do postní doby, která je velkou příležitostí pro nás i pro celý svět, abychom oslavili ty největší svátky Velikonoce. Svátky v nichž se uskutečnila naše spása. Bůh nás volá k obrácení, k tomu, abychom začali myslet jinak než dosud. Každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Ve křtu nám dal účast na svém životě. Postní dobu prožíváme jako přípravu na oslavu Vzkříšení. Ježíš žije, je ve světě stále přítomen a působí v něm. Je stále přítomen jako božská síla v každé vteřině našeho života i v každém okamžiku světových dějin. „Protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti“ (J 13,1).

Následování Krista znamená i hluboké prožívání současné postní doby, účast na jeho utrpení a kříži. Uvědomujeme si, že Bůh si ve svém Synu nasypl prach země, to znamená hříchy všech lidí, na svou hlavu a ztotožnil se ve svém Synu s námi hříšníky a podobal se nám ve všem kromě hříchu. Tyto postní dny nám mají pomoci uvědomit si vlastní slabosti, chyby a nedostatky, které znamenají narušení naší svobody a důvěry Bohu. Jde o osvobození od sebe sama, od našich hříchů. S tím souvisí upřímné pokání a pokorné vyznání vin. Jak často zdůrazňuje papež František, Bůh si přeje, abychom se upřímným vyznáním zbavovali svých hříchů - počínaje od nejtěžších, na které jsme si už zvykli. Protože nás potřebuje jako své syny a dcery, kteří mu mají pomoci při záchraně světa a při budování svorného lidského společenství. Kolik podob má utrpení kolem nás? Válku, násilí, nucenou migraci, bratrovražedné konflikty nebo devastaci životního prostředí a další podoby zla, jak je přináší dnešek. Tyto bolesti nese modlitební procesí na Kalvárii spolu s Kristovým křížem, aby i ony byly jeho obětí přemoženy a vykoupeny.

Často si mnozí kladou otázku: Kde je Bůh, když lidé trpí? Proč jim nepomůže, proč je nezachrání? Bible odpovídá, že Bůh trpí s nimi. Bůh je ten, kdo má hlad a žízeň, chudý, nemocný nebo ve vězení (Mt 25), Bůh je i ten nespravedlivě odsouzený. Ano Bůh si s námi vyměnil místo. On není ten, kdo zachraňuje z každého nebezpečí; on je ten, kdo trpí. To my lidé máme zachraňovat, to my lidé máme jeho bolest zmírňovat: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Církev má být plná nemocnicí. Dřív než začneme trpící lidi soudit, napomínat a vychovávat, měli bychom je nasýtit, obléct a obvázat jim rány. Je dobře, že to děláme jednotlivě i společně. Postní doba nás vede k tomu, abychom neřešili jen následky zla, ale také jeho příčiny. A začít máme u sebe. I já nesu na té bolesti světa kus viny, i já druhé zraňuji. Ježíš vyzývá: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15).

Také život Panny Marie nenabízí jednoduchá řešení. V této bolestné chvíli i ona plní své poslání, když povzbuzuje svého syna svou přítomností. Neutíká. Ví, kde je její místo a co má dělat. Ale utrpení jejího srdce to neumenšuje. Uvnitř plně prožívá bolest svého milovaného syna. Pro nás matky je velmi těžké vidět trpět své děti. Raději bychom vzali jejich utrpení na sebe, abychom je uchránily. Bůh ve své moudrosti umí všechno těžké a bolestné proměnit v drahocenné perly milosti, jestliže mu je nabídneme. On sám se nás ujímá, když se modlíme s postojem důvěry. „Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky“ (Př 3,5-6). Čím dnes nejvíce trpí věřící matky? Nejsou to jen závislosti jejich dětí na sociálních

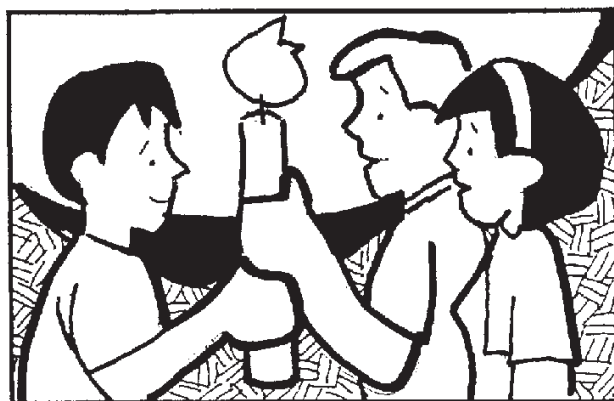
sítích, alkoholu, cigaretách, drogách, pornografii. Často je to vzdálení se jejich dospívajících dětí od Boha atd. Dobrý Bůh s našimi přešlapy počítá. Nedávno jedna matka, jejíž syn je silně závislý na alkoholu, napsala: „Jen s pomocí Boží se dá projít. Důvěřuji Ježíši, že nás tato zkouška má přivést ke spáse.“ Dnes je její syn na léčení a daří se mu mnohem lépe. Slyšela jsem už mnoho svědectví matek, která potvrzují, jak Bůh proměnil jejich životy i skrze utrpení a nezdary v jejich životech a v životech jejich blízkých. Postoj důvěry má v Božích očích velkou cenu. Přicházíme k Ježíši a do jeho rukou vkládáme své děti a vnuky i všechny naše blízké. Nejprve však musíme vložit samy sebe. Začíná to u každého z nás! Říkáme: „Pane, tady jsem a dávám ti sebe sama a pak všechno ostatní: svého manžela, své děti, protože věřím, že ty je miluješ více než já. Ve své všemohoucnosti a lásce víš lépe, co je pro ně dobré, a to také přijímám.“

Taková odvaha je možná tam, kde je víra v Boží lásku a milosrdenství. Ta se projevuje v utrpení a vzkříšení našeho Pána. Ono „nebojte se“ nenaznačuje, že víra zabráni problémům a utrpení, ale spíše posiluje naději tváří v tvář utrpení a chrání před zoufalstvím a strachem. Strach nabádá ke špatným řešením, která vedou k utrpení. Pomáhejme nést břemena těm druhým. Lidé bez daru víry jsou zranitelnější a je pro ně složitější a obtížnější najít odpuštění a uzdravení. Často se setkáme s bolestným svědectvím žen, které se svěřují s bolestnými zkušenostmi ztráty nenarozeného dítěte, ať už umělým, či spontánním potratem. Jedna maminka se svěřila, jak se jako mladá slečna zamilovala a nečekaně otěhotněla. I když její přítel dítě chtěl, nechal rozhodnutí na ní. V šoku, nepřipravena, bez zázemí a plna strachu ze všeho šla na potrat. Pak nemohla přestat plakat, litovat se, trpěla i fyzicky. S přítelem se rozešla, dlouho se nemohla podívat na kočárek. Žila divokým životem, přestala cítit svoji hodnotu, až si sáhla úplně na dno. Měla strach, že jí vraždu dítěte a život jaký vedla, nikdo nikdy neodpustí, že už nezažije lásku, nebude mít děti. Po letech potkala skvělého manžela, má dítě a milující rodina je to nejkrásnější, co jí v životě potkalo. Přesto se stále snaží odčinit to, co kdysi udělala. Stále má strach, že jí ještě není odpuštěno a že se stane něco horšího. Stále si šeptá větu: „Odpusť mi, prosím.“

Modleme se za ty, kteří Krista Ježíše ještě nepoznali, aby jim Bůh dal svou milost k přijetí daru víry a nás uschoptil k předávání svědectví o naději, kterou máme. Hodnotu života nacházíme v Kristově kříži. V jeho ranách nacházíme sílu nést své kříže a vidět svou vnitřní hodnotu.

Přeji požehnanou postní dobu ať v našich srdcích o velikonočních svátcích zazáří světlo vzkříšeného Krista Ježíše, našeho Pána a Spasitele.

L.D.

Neříkej, že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dny, kdy to bude daleko horší. Budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci.

Jan Werich

ZAHÁJENÍ SVATÉHO ROKU 2025 V OLOMOUCI

Na Štědrý den roku 2024 zahájil papež František otevřením Svaté brány baziliky svatého Petra ve Vatikánu Jubilejní rok 2025.

Na svátek Svaté rodiny 29. prosince 2024 pak papež otevřel Svatou bránu Lateránské baziliky v Římě. Ve stejný den byla ve všech katedrálách po celém světě sloužena místním biskupem mše svatá u příležitosti zahájení Jubilea.

Také věřící olomoucké arcidiecéze v tento den při mši svaté vstoupili do Svatého roku. Pontifikální mše svatá za přítomnosti arcibiskupa Josefa Nuzíka, biskupa Antonína Baslera, generálního vikáře Ladislava Šviráka a mnoha kněží a věřících z celé arcidiecéze začala v olomouckém kostele Panny Marie

Sněžné v 15 hodin. Po přečtení evangelia a úvodních obřadech se za zpěvu litaní vydalo procesí ulicemi města do katedrály sv. Václava, kde bohoslužba pokračovala.

Během ní arcibiskup Josef Nuzík v promluvě vysvětloval poselství Svatého roku Poutníci naděje. Mimo jiné řekl: „...Vyjadřuje, že se chceme učit kráčet s nadějí, kterou nám ovšem nedávají dobré ekonomické výhledy, rostoucí životní úroveň nebo zkrocení inflace, ale Kristus, u něhož hledáme plnost života. On nám umožňuje i přes těžkosti vidět budoucnost naděje. Pouť není cestování. Při pouti se vydáváme na cestu za Bohem. Pout' obohacuje, proměňuje, dává nový pohled naděje, která se rodí z lásky a stojí na lásce tryskající z Ježíšova probodeného srdce.“

Text a foto Josef Floreš

MLČENÍ PŘINÁŠÍ NĚKDY VĚTŠÍ ÚTĚCHU NEŽ VŠECHNA SLOVA

Asi znáte knihu Job ve Starém zákoně. Anebo si aspoň vzpomínáte, že tohoto Joba potkalo všemožné neštěstí, že o všechno přišel a sám byl postižen strašnou nemocí. Je to těžká četba. Myslím si však, že se z ní můžeme mnohému naučit o tom, jak přistupovat k lidem, které zasáhla nějaká těžká rána osudu.

Nevíme, jak nalézt ta správná slova, když naše kamarádka přišla při nehodě o syna nebo když našemu kamarádovi zjistili rakovinu! Jobovým přátelům se nevedlo jinak. Ale oni se zpočátku nijak nesnažili ho utěšovat. Posadili se k němu a po celých sedm dní nepromluvili ani slovo. To je něco neuvěřitelného! Bylo zřejmé, že si uvědomovali, že v takové situaci neexistují žádná správná slova, protože tak nesmírnou bolest nemůže utišit žádné slovo útěchy ani žádná dobře míněná rada. Místo toho Jobovi dokazují, jak pevné je jejich přátelství, protože snášejí žalostný pohled na něho. A to mu přináší mnohem větší útěchu než všechna slova. Trpící totiž chtějí, aby je druzí brali v jejich zoufalství vážně. Nechtějí slyšet, že všechno bude zase dobré a že život jde dál – to jsou pro ně jen plané řeči lidí, kteří se nedovedou vžít do jejich situace.

Mnohem důležitější než slova je pro ně přítomnost druhých, účast a naslouchání. Nešťastný člověk potřebuje porozumění. Potřebuje cítit: "Nenecháme tě na holičkách. Necháváme ti otevřené dveře zpět k životu, dokud se znovu nevzchopíš nebo neuzdravíš, nebo až do poslední chvíle tvého života." Kromě toho takovému člověku rovněž dokazujeme, že existuje i něco jiného než rána osudu, která ho postihla. Snad se nám pak podaří vrátit naši zoufalou kamarádku nebo zdrčeného kamaráda zpět do světa, kam už se vůbec vrátit nemínili.

Prostá přítomnost. To bylo to nejmoudřejší, co mohli Jobovi přátelé udělat. Pak to ovšem nevydrželi a museli Jobovi říci pár uzdravujících, pravdivých slov. A velmi rychle zjistili, že se Job bez těchto slov docela dobře obejde. Také to se můžeme z této knihy naučit: že mezi námi a trpícím člověkem zeje propast, přes kterou se nedostane žádné slovo porozumění ani žádná přátelská rada. Přesto však nejsme jako přátelé zbyteční. A pokud všechno dobře dopadne, zažijeme dokonce to, že poté bude naše přátelství pevnější než kdykoli předtím.

Notker Wolf
Prokletý mobil

Kdo se umí smát sám sobě, má právo smát se všemu ostatnímu, co mu k smíchu připadá.

Jan Werich

NEDELE BOŽÍHO SLOVA

Každoroční slavení „Neděle Božího slova“ na třetí neděli v mezidobí vyhlásil papež František 30. 9. 2019 na svátek sv. Jeronýma, kdy vydal apoštolský list "Aperuit illis". Tím podtrhl význam Bible nejen při bohoslužbě slova, která je první částí mše svaté, ale v celém našem životě. Poprvé jsme mohli Neděli Božího slova slavit 26. ledna 2020 a v letošním roce jsme si důležitost Písma svatého v našich životech připomněli již popáté.

V naší farnosti jsme slavení Neděle Božího slova vynechali

jen jedenkrát, a to v době pandemie. V letošním roce proběhla přednáška biblisty P. ThDr. Ludvíka Mála na téma JAK ČÍST BIBLI DNES. V neděli 26. ledna v kostele sv. Vojtěcha a Cecílie se sešli zájemci o získání nových poznatků o Bibli.

Po uvítání a představení P. Ludvíka Mála a úvodní promluvě P. Mariána Deje se ujal slova přednášející.

Protože téma Bible je velice rozsáhlé, snažil se P. Málek posluchačům v přednášce do této problematiky promítnout svůj úhel pohledu. Mluvil o neodmyslitelné spojitosti Bible s lidskou kulturou a poselství, která mohou být aktuální i pro dnešního člověka. Zmínil se o správném pořadí čtení Bible, vysvětlil rozdílnosti v jednotlivých evangeliích (v čem se lišili evangelisté v popisování stejných témat). Podle P. Mála je důležité vzít v úvahu, že Bible vznikala v dobách, ve kterých se lidský život v mnohém naprosto lišil od života našeho. Je totiž velmi obtížné jí porozumět prostým čtením a je nutné s ní více pracovat. Proto při přednášce byla také důležitá ukázka praktické práce s Biblí na konkrétním příkladu.

Celá přednáška byla koncipována tak, aby byla srozumitelná a zaujala všechny přítomné. Na přednášku navázala diskuse s řadou doplňujících otázek.

P. Marián pak poděkoval

P. Ludvíku Málkovi za množství názorů, zajímavostí a předaných informací všem zúčastněným.

P. ThDr. Ludvík Málek SVD

(nar. 1970) Pochází z Újezdce u Luhačovic. Je členem katolického mužského řeholního řádu Společnost Božího Slova (Verbisté). Asi třicet let působil jako misionář v Mexiku. Vyučoval biblistiku v jeho hlavním městě na papežské Univerzitě, vysokých školách a na teologickém řeholním institutu.

Nyní působí jako administrátor v Hovězí.

Text a foto
Josef Floreš

BŮH JE NAŠÍ NADĚJÍ NA POUŠTI

DUCHOVNÍ OBNOVA

s P. Petrem Bulvasem
děkanem z Uherského Hradiště

Program:

13.00-14.00	Přednáška I.blok
14.00-14.30	Přestávka - Charita Slavičín
14.30-15.30	Přednáška II.blok
15.30-16.00	Přestávka - Charita Slavičín
16.00-17.00	Modlitby chval + příležitost ke Svátosti smíření
17.00-18.00	Mše svatá

V SOBOTU 15. BŘEZNA 2025
V KOSTELE SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

POSTNÍ DOBA 2025

POUTNÍCI NADĚJE NA VALAŠSKU
SPOLEČNĚ PUTUJÍ A MODLÍ SE
KŘÍŽOVÉ CESTY V PŘÍRODĚ

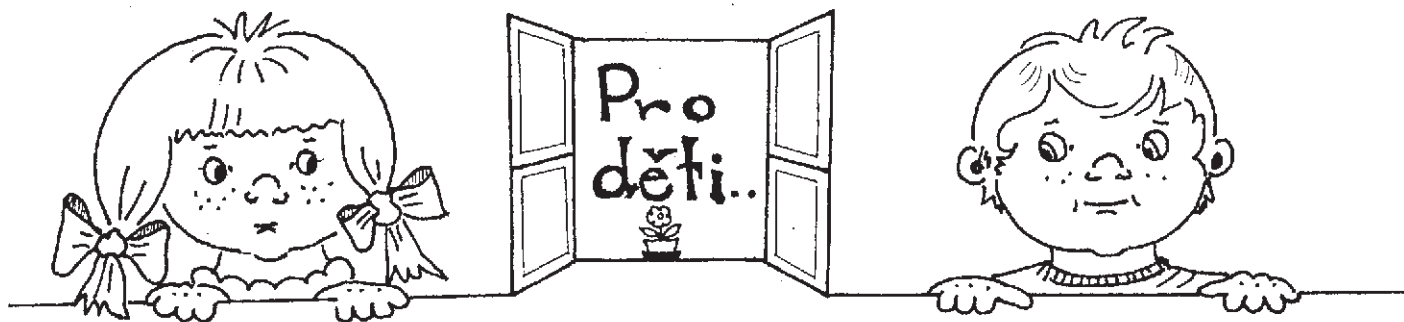
NEDELE VE 14:30H (POKUD NENÍ UVEDENO JINAK)

<p>1. NEDĚLE POSTNÍ (9. 3.) SLAVIČÍN OD LESOPARKU (PO ASFALTU - VHODNĚ PRO KOČÁRKY)</p>	<p>2. NEDĚLE POSTNÍ (16. 3.) POTEČ OD KAPLE SV. VÁCLAVA NA DÉLANOVEC (TERÉNEM DO KOPCE 2,5 KM)</p>
<p>3. NEDĚLE POSTNÍ (23. 3.) ŘETECHOV (VE 13H!) NA KOMONEC (TERÉNEM DO KOPCE 5 KM)</p>	<p>4. NEDĚLE POSTNÍ (30. 3.) NAVOJNÁ OD KŘÍŽKU (V 15H!) (VHODNĚ PRO RODINY)</p>
<p>5. NEDĚLE POSTNÍ (6. 4.) ŠTÍTNÁ OD VODÁRNY NA PĚLAŇAVY (VHODNĚ PRO KOČÁRKY)</p>	<p>6. NEDĚLE POSTNÍ (13. 4.) VYSOKÉ POLE OD ENVICENTRY KE KAPLI PANNY MARIE (PO ASFALTU - VHODNĚ PRO KOČÁRKY)</p>

AVE CRUX. SPES UNICA - HLE, KŘÍŽ. JEDINÁ NADĚJE!

Nejllepší způsob, jak dobře začít každý den, je myslet při probuzení na to, zda bys v tento den nemohl udělat radost alespoň jednomu člověku.

Friedrich Nietzsche

Zázračný štětec

Bůh si přeje, aby všichni lidé žili v pokoji a lásce. Takovou má představu – obraz – o lidech. Církev je místo, kde se tento Boží obraz má uskutečnit. Křesťané jsou povoláni k tomu, aby se stali tvůrci nového krásného světa tím, že překonají své sobectví a všechny dary, které od Boha dostali, dají velkoryse do služby druhým.

Malý Ling měl velkou touhu stát se malířem. Nejráději by šel do školy k nějakému věhlasnému učiteli, ale byl jen chudým sirotkem. Musel se živit tím, že na trhu prodával lesní plody, houby a dříví na topení. Pokaždé, když uviděl na ulici nějakého malíře, zastavil se u něj, pozoroval okouzleně jeho práci a snažil se pochytit něco z tajemství malířského umění. Vždycky ho však s opovržením zahnali pryč. Ling se však nenechal odradit a podruhé to zkusil znovu.

Z jemných větviček a kozích chlupů si vyrobil štětec, ze šťávy lesních plodů a rostlin si připravil tuše živých barev. Jako plátno mu sloužilo všechno možné: kámen, kůra stromů, velké listy nebo i písek. Na nedostatek inspirace si nemohl stěžovat. Pozoroval ptáky v letu, ryby plující v bystřině, veverky s chundelatým ocáskem. Stěny jeho chatrče rozkvetly a staly se nádhernou krajinou.

Během nějaké doby byl z něho zručný malíř. Celý čas objevoval a maloval krásy ukryté ve stvoření. Jeho sen stát se opravdovým malířem se však neuskutečnil. Stále byl chudým chlapcem, který nemá ani opravdový štětec, ani pravé barvy, ani kvalitní plátno. Jeho nádherné výtvořky často zmizely s ranní rosou a nebo s večerním vánkem.

Jedné noci se mu ve snu zjevila vznešená dáma a podala mu nádherný štětec, který zářil, jako by byl ze zlatých nitěk. Řekla mu: "Lingu, tvé přání bylo vyslyšeno. Toto je kouzelný štětec. Snaž se, abys ho byl hoden." Chlapec poděkoval a štětec si vzal. Když se ráno probudil, pomyslel si: "To byl ale krásný sen!" Jaké však bylo jeho překvapení, když onen zázračný štětec skutečně držel v ruce! Vyskočil z postele a hned nakreslil na svoji okenici ptáčka. Když dílo dokončil, ptáček zatřepal křídly a odletěl. Ling pochopil, v čem spočívá tajemství kouzelného štětce. Jakmile něco namaluje, věc obživne. Plný radosti začal Ling pomáhat svým štětcem chudým lidem. Namaloval každému to, co potřeboval: vozík, motyku, šaty... A když byl někdo stále zamračený, namaloval úsměv.

Brzy se pověst o jeho umění donesla k sluchu panovníka té země. Nechal Linga zajmout a nařídil mu, že bude malovat jen pro něj. Přál si mít nedobytný zámek, vojenské šiky nebo neporazitelný meč. Ling však odmítl. Proto ho panovník nechal zavřít bez jídla do vlhkého a temného vězení. Po několika dnech se na něj přišel podívat. Myslel si: "Bude-li

strádat hladem a zimou, určitě pak bude ochoten pro mne malovat." Ale co nevidí? Ling si kouzelným štětcem namaloval dříví, oheň i jídlo. Panovník se rozlítl a zavolal dráby, aby se zmocnili Lingova štětce. Ten však bleskurychle namaloval koně a velké okno ve zdi a zmizel.

Od té doby Ling věděl, že štětec mu může způsobit také velké potíže. Rozhodl se, že už ho nebude používat a bude žít v ústraní. Jednoho dne však potkal krásnou dívku, která byla slepá. Lingovi se moc líbila a bylo mu jí líto. Rychle namaloval její portrét, na němž však měla nádherné zářící oči. V tom okamžiku začala dívka volat radostí: "Já vidím! Já vidím!"

O tom zázraku se doslechl až císař. Byl to chamtivý a zlý člověk, který vládl nespravedlivě. Ten nechal Linga zavřít a štětec mu sebral. Císař si nechal přinést obrovské plátno, stejně velké, jak velká byla jeho lakota. Začal malovat horu plnou zlata. Ale co? Hora se proměnila ve fůru hnoje. Pak císař namaloval zlatý řetěz, ale ten se hned proměnil v jedovatého hada. Císař pochopil, že štětec má svou zázračnou moc pouze v ruce mladého Linga. Rozhodl se tedy, že ho získá na svou stranu. Sliboval Lingovi velké bohatství a moc, když pro něj bude malovat. Ling kupodivu nabídku přijal.

Císař ho požádal, aby namaloval velký oceán. Ling to udělal. "A teď mi namaluj velkou válečnou námořní loď." Ling poslechl. Pak namaloval vlny a vítr, všechno podle pokynů císaře, který chtěl přeplout oceán, aby dobyl území na druhém břehu. Na loď namaloval císaře, jak stojí na palubě omývané stále silnějšími vlnami. Císař polekaně nařídil Lingovi: "Zmírni ty vlny!"

Ale Ling vlny ještě zvětšil, až se loď převrátila, a zlý císař zmizel v moři. Pak se do země vrátila spravedlnost a blahobyt. Bylo to mimo jiné díky mladému malíři, který se mistrně objevoval vždy tam, kde bylo potřeba pomoci, kde bylo potřeba zmírnit nespravedlnosti mocí zázračného štětce.

Katechetický věstník č.6 2000/2001

Skutečně bohatý člověk je ten, kterému děti běží do náruče i tehdy, když jeho ruce jsou prázdné.

Larry Wilde

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

SMS od manžela: "Drahá, dnes mě cestou do práce srazilo auto. Lenka mě odvezla do nemocnice. Mám prasklou lebeční klenbu, pod kterou se nahromadilo hodně krve. Lékaři douhají, že nebudu mít poškozený mozek. Taky mám zlomená tři žebra, komplikovanou zlomeninu pravé nohy a tříštivou zlomeninu levé ruky. Lékaři se pokusí ruku zachránit, aby mi ji nemuseli amputovat." SMS od manželky: "Jaká Lenka?"

"Vybral jste si dobře," pochvaluje ženichovi nevěstu oddávající úředník. "Paní je velice oblíbená. Už je tu počtvrté!"

Jedu normálně v noci jednosměrkou v protisměru. Proti mně auto. On zatroubí, já taky. On dal dálková, já taky. Pak zapnul modrý maják, a ten už jsem neměl.

Ptám se faráře, jestli půjdu do nebe. On mi odpověděl: "Ty ani na den otevřených dveří."

Dvě holčičky, hodná a zlá, sedí na okně a plivou dolů na lidi. Zlá se trefila dvakrát a hodná třikrát. A tak dobro zvítězilo nad zlem.

Statistika říká, že žena před svatbou váží mezi 40 – 60 kilogramy. Je to z toho důvodu, aby ji mohl muž po svatbě bez problémů přenést přes práh domu. Následně však neuvěřitelnou rychlostí přibírá na váze, aby ji už nebylo tak jednoduché dostat ven.

Pražák přijede na farmu a ptá se farmáře: "Prosím vás, proč tahle kráva nemá rohy?" Farmář: "Obecně platí, že pokud krávy nemají rohy, tak se mezi sebou méně poškozují, takže se jim někdy rohy odřezávají, dokonce jsou i plemena, která rohy vůbec nemají. Ale v tomto případě je hlavním důvodem to, že je to kůň."

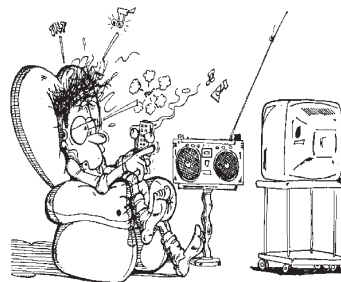
Říká paní manželovi před odchodem z domu: "Ne aby ses dneska večer někde zdržel, budou u nás betonovat schody." Samozřejmě, že se muž zdržel, vzpomněl si ale na to, co mu manželka říkala, zul si boty, uvázal si je kolem krku, vyšplhal se po zábradlí do třetího patra a povídá vítězoslavně manželce: "Tak vidíš, přece jsem se domů dostal!" "To jsi měl štěstí, ty schody nechali na zítra, dneska jen natírali zábradlí!"

internetové zdroje

ZAPLATÍŠ MÁLO, PAK HODNĚ, A STEJNĚ NIC NEDOSTANEŠ

Jeden můj kamarád rád testuje různé finanční produkty, ale zabývá se i finančními podvody. A tak když mu přišla z Afriky e-mailem nabídka od neznámého člověka na smrtelné posteli ohledně možnosti získat velké dědictví, začal to celé podrobně zkoumat. Byl si jistý, že se jedná o jeden z podvodů, a zajímalo ho, jak přesně bude probíhat.

Dnes jsou tyto e-maily časté. Může to být možnost podílet se na převodu značné částky peněz, nabídka dědictví, možnost poznat zajímavého nápadníka, ale také nabídka na vydělání si peněz prostřednictvím automatického systému založeného na kryptoměnách či měnových párech, nabídka zajímavých akcií, dluhopisů či drahých kovů a podobně. Dokonce se nám může ozvat i "zamilovaný cizinec"! Tyto nabídky velice umně cílí na určitý druh lidské chamtivosti či touhy po dobrodružství.

Vraťme se ke kamarádovi v úvodu. Projevil zájem nabízené dědictví získat. Následně se mu ozval údajný právník zmíněného umírajícího člověka. K jeho překvapení se z toho začala vyvíjet docela dlouhá konverzace, a tak s napětím čekal, co bude dál. Za týden přišel první požadavek od "právníka". Prý jsou právní služby pro umírajícího klienta náročné, je třeba celý proces transferu dědictví do České republiky dobře připravit a jistě tedy chápe, že se musí podílet na nákladech celého procesu. Bylo třeba zaplatit "symbolických" 250 USD. Za týden bylo třeba zaplatit domnělému právníkovi cestovní výdaje do hlavního města ve výši 300 USD. Postupně takto přišly požadavky na 4000 USD, ale žádné milionové dědictví na obzoru stále nebylo a nakonec se "právník" ztratil i s dosud zaslány mi penězi. Kamarád tím překvapen nebyl, celý proces podrobně průběžně dokumentoval a následně využil ve své novinářské praxi.

Ve většině případů jsou tyto nabídky zaslány e-mailem či jiným způsobem promyšleným podvodem, založeným na získání různých vymyšlených poplatků od důvěřivých lidí, kteří chtějí snadno přijít k penězům či se seznámit s nějakým úžasným člověkem.

Další podobnou oblastí je problematika sportovních a dalších sázek (nejen) prostřednictvím internetu. Sázky mohou být společenskou událostí, mohou se však stát i vážnou záležitostí, která zničí člověka i všechny kolem něho. Této problematice se dobře věnuje web www.Hazardni-Hrani.cz, kde najdete možnosti pomoci apod.

Osvědčený tip: Pokud jde o peníze, platí staré dobré české přísloví "Bez práce nejsou koláče".

Josef Ptáček S mobilem do Božího království!

Z VÝCHODNÍ LITURGIE

Podivuhodnými zbraněmi jsou modlitba a odříkání. Držme se jich pevně a volejme ke Spasiteli: "Hřešili jsme, Pane, ale konáme pokání, proto se nad námi smiluj."

Přetrhujme všechna pouta, která nás váží ke hříchu, a odpusťme svým bratřím, aby i nám byly odpuštěny naše viny.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, veď nás bezpečně po cestách pokání. Prvním stupněm pokání je vyhýbat se hříchu, odložit všechny náruživosti a svou poskvřenou duši obmýt slzami lítosti.

Ale dej pozor, má duše, aby tvé pokání nebylo polovičaté. Abys mezi tím, co proléváš slzy lítosti, nehověla skrytému vášním, a tak zas o Boha nedbalostí nepřišla. Kráčeji vytrvale ve stopách Kristových a nes za ním svůj kříž, abys k Němu, vyslavenému Kristu, byla jednou přidružená.

**Žijte svůj život, jako byste byli v hotelu:
užijte si všechno, ale buďte si vědomi toho, že si nemůžete nic vzít s sebou.**

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025 - PODĚKOVÁNÍ

V letošním roce se koledníci Tříkrálové sbírky již po pětadvacáté vydali do ulic Slavičína a jeho okolních obcí, aby předali všem obyvatelům radostné poselství Vánoc, potěšili je svým zpěvem a přáním všeho dobrého v novém roce. Ve farnostech Slavičín, Štítná nad Vláří, Vlachovice, Újezd koledovalo celkem 80 skupinek – 80 dospělých a 240 koledníků.

Příznivé počasí přispělo k nadšení koledníků, a zejména díky vstřícnému přijetí v domácnostech se podařilo vykoledovat opět vyšší částku než v minulém roce.

Celkový výtěžek v uvedených farnostech činil **856 654,- Kč**, - Kč. Z této částky bude 58 procent využito v těchto farnostech pro pomoc rodinám, matkám v tísní, starým a nemocným lidem, lidem v nouzi, na humanitární pomoc a podporu charitního díla Charity Slavičín.

Všem dárcům, kteří svým finančním darem přispěli do pokladniček Tříkrálové sbírky, patří velké díky. Charita Slavičín chce touto cestou poděkovat všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na přípravě a realizaci Tříkrálové sbírky 2025. Děkujeme především koledníkům a jejich vedoucím za jejich ochotu jít koledovat a snahu udělat něco pro druhé.

Děkujeme Vám, že pomáháte s námi.
Charita Slavičín

Vybráno v části Slavičína	Číslo pokladničky	Rok 2025 Kč
Mír 1/1	001	13 339
Mír1/2	001/2	20 803
Mír 2	002	11 387
Mír 3	003	13 620
Vlára 1	004	9 939
Vlára 2	005	13 389
Vlára 3	006	14 659
Výpusta 2	007	18 042
Luhačovská 2	008	7 525
Luhačovská 1	008/2	9 110
Zahradní 1	009	9 080
Zahradní 2	010	13 780
Luhačovská 3	011	6 460
Šabatec	012	7 780
Výpusta 1	013	8 308
Horní náměstí	014	13 715
Osvobození	015	9 350
Hrádek 1	016	13 170
Hrádek 2	017	12 781
Hrádek 3	018	12 300
Statická pokladnička infocentrum	073	300
celkem		200 586 Kč

Vybráno v obci nebo v její části	Rok 2024 Kč	Rok 2025 Kč
Slavičín město	180 470	200 586
Divnice	12 815	11 700
Hrádek	36 756	38 251
Nevšová	26 560	29 340
Bohuslavice	17 559	20 342
Lipová	19 436	21 227
Petrůvka	18 755	20 674
Rudimov	15 356	14 610
Štítná nad Vláří -Popov	121 211	141 636
Rokytnice	30 720	36 518
Jestřabí	17 025	16 302
Újezd	50 551	58 195
Slopné	44 275	46 776
Vysoké Pole	44 818	39 576
Drnovice	22 147	22 953
Loučka	23 736	25 167
Vlachovice-Vrbětice	79 683	83 105
Haluzice	5 160	4 670
Vlachova Lhota	15 470	14 815
Křekov	10 161	10 211
Celková částka	792 664	856 654

MĚSTSKÁ KNIHOVNA SLAVIČÍN ZVE:

V RYTMU TANCE

TALKSHOW
MARTINY VIKTORIE KOPECKÉ
A ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Talk show
farářky Církve československé
husitské a římskokatolického kněze

- součástí besedy je autogramiáda knih

Pondělí 24. 3. 2025 v 18 hod.

- Sokolovna • vstupné: 300 Kč

Předprodej: Městské infocentrum Slavičín

Nic neurychluje stárnutí více, než když nám stále na mysli táne myšlenka, že stárneme.
Georg Christoph Lichtenberg

Křty

Leden

Amálie Ptáčková
Matěj Petráš
Ester Anna Studeníková
Talia Anna Krajíček

Únor

Patrik Bořuta

Pohřby

Prosinec

Lidmila Kozubíková, 1942, Slavičín
Jaroslav Trllo, 1957, Slavičín

Leden

Jaroslav Gottfried, 1955, Slavičín
Alois Jordán, 1949, Lipová
Josef Polášek, 1936, Nevšová
František Opáleník, 1963, Petruvka
Ladislav Končický, 1941, Slavičín
Stanislav Maček, 1952, Slavičín
Rudolf Malaník, 1946, Slavičín-Divnice

Únor

Josef Glacner, 1949, Slavičín

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDELENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**
Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
**(Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin
nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.
(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)
Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.
Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.
Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons. P. Marian Dej (soukromě): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 8.3. - 14.3. Fojtů A., Manová M., Uberalová M.,
Borová J., Juříková B., Hlavicová M.
- 15.3. - 21.3. Hrádek 1
- 22.3. - 28.3. Hrádek 2
- 29.3. - 4.4. Hnilová, Bothová, Zvoníčková, Kotásková,
Koncerová, Frolová, Vyorálková
- 5.4. - 11.4. Mňačková, Cvešperová, Hlavicová R.,
Koudelová T., Koudelová E., Argalášová,
- 12.4. - 18.4. Nevšová
- 19.4. - 25.4. Lipová
- 26.4. - 2.5. Divnice
- 3.5. - 9.5. Semerádová J., Hrnčířiková L., Kosečková,
Rašková, Brhelová, Strnadová, Miličková,

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

ROZPIS POBOŽNOSTÍ KŘÍŽOVÉ CESTY FARNOSTI SLAVIČÍN NA POSTNÍ DOBU 2025

- 7.3. Modlitby matek - Večeřadlo
- 9.3. Křížová cesta venku
(sraz v 14.20 hod u prvního zastavení
na staré „nevšovské“)
- 14.3. Manželé
- 21.3. Muži
- 28.3. Charita
- 4.4. Farní rada
- 11.4. Děti
- 18.4. Křížová cesta venku
(sraz v 10 hod. u prvního zastavení
na staré „nevšovské“)

POZOR!

**Pobožnosti křížové cesty budou bývat také
každou neděli v 15 hodin v kostele**

- 9.3. **1. neděle postní** (Lk 4,1-3)
- 16.3. **2. neděle postní** (Lk 9, 28b-36)
- 17.3. sv. Patrik (Lk 6,36-38)
- 18.3. sv. Cyril Jeruzalémský (Mt 23, 1-12)
- 19.3. **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie**
(Mt 1, 16.18-21.24a)
- 23.3. **3. neděle postní** (Lk 13, 1-9)
- 24.3. sv. Kateřina Švédská (Lk 4, 24-30)
- 25.3. **Slavnost Zvěstování Páně** (Lk 1, 26-38)
- 30.3. **4. neděle postní** (Lk 15, 1-3.11-32)
- 2.4. sv. František z Pauly (Jan 5, 17-30)
- 6.4. **5. neděle postní** (Jan 8, 1-11)
- 11.4. sv. Stanislav (Jan 10, 31-42)
- 13.4. **Květná neděle** (Lk 22, 14-23,56)
- 14.4. **Pondělí Svatého týdne** (Jan 12, 1-11)
- 15.4. **Úterý Svatého týdne** (Jan 13, 21-33.36-38)
- 16.4. **Středa Svatého týdne** (Mt 26, 14-25)
- 17.4. **Zelený čtvrtek** (Jan 13, 1-15)
- 18.4. **Velký Pátek** – Památka umučení Páně
(Jan 18, 1-19,42)
Novéna k Božímu milosrdenství
- 19.4. **Bílá sobota**
- 20.4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** (Jan 20, 1-9)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 300 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předstíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další číslo vyjde v neděli 20.4.2025 na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Uzávěrka bude v neděli 6.4.2025. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V člancích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!